

ERBAKAN HOCA'MIZIN AMENE'R-RASÛLÛ TEFSİRİ

□□□□□□□□□□

FATMA BETÛL ERİŞKİN / KONYA / 20.03.2020

Rüyamda; **Aziz Erbakan Hocamızın** Makam-ı Şeriflerinde oluyorum. Makam-ı Şerifin hemen karşılarında bulunan uzun bankta oturuyorum. Bir müddet dua edip, Kur'an-ı Kerim okuduktan sonra,

Erbakan Hocamızın hemen ilerideki çeşmede abdest aldıklarını fark ediyorum. Çantamdan kâğıt havlu çıkarıp

Erbakan Hocamıza

uzatıyorum.

Erbakan Hocamız

mübarek ellerini, yüzlerini siliyorlar, sonra mübarek ayaklarını kurularak lacivert çoraplarını giyiyorlar. Çeşmeden bir bardak su dolduruyorlar. Birlikte Makam-ı Şerifin karşısındaki banka gidip oturuyoruz.

Erbakan Hocamız:

“Hoş geldin. Bugün Miraç Kandili! Daha evvel bir rüyada Miraç Kandili'ni uzun uzun anlatmıştık hatırlarsan? Bugün ne konuşalım? Ne istersin, eksikğin nedir? En çok sevdiğin sure hangisidir?”

buyurdular. Ben:

“En çok, Âmene'r-Rasûlü diye de bilinen, Bakara Suresi'nin son 2 ayetini çok severim Aziz Hocam!”

dedim.

Erbakan Hocamız:

“Kısa bir sure, kolay anlatılacak bir sure sevsen şaşardım zaten!”

buyurdular gülerek ve devam ettiler:

“Gerçi, Miraç Kandili'yle alâkalı, bağlantılı bir sure seçtin. Zira bu ayetler Miraç gecesi Efendimize hediye edilmiştir. Dolayısıyla tüm mü'minlere de hediyedir. Şimdi Miraç'ta Efendimize Cibril ne ikram etmişti hatırlıyor musun?”

diye sordular. Ben:

“Süt ikram edilmişti diye hatırlıyorum Aziz Hocam!”

dedim.

Erbakan Hocamız:

“Al o halde, Biz de sana bir bardak süt ikram edelim!”

buyurdular ve az evvel çeşmeden doldurdukları suyu bana uzattılar. Fakat o anda su dolu bardakta sıcak süt, üzerinde de tarçın olduğunu gördüm. Şaşkın bir şekilde süt dolu bardağı aldım ve:

“Ben de size ikram edebilir miyim Aziz Hocam?”

dedim.

Erbakan Hocamız

bardağı elimden aldılar, bir yudum içtiler ve süt dolu bardağı bana geri uzattılar ve devam ettiler:

“Madem Âmene'r-Rasûlü'yü çok seviyorsun, oku ki dinleyelim!”

buyurdular. Ben:

“Aziz Hocam, ben mi Size okuyayım?”

dedim.

Erbakan Hocamız:

“Evet, oku ki dinleyelim!”

buyurdular. Ben:

“Efendimiz (SAV), Sahabelerden birinden Kur'an-ı Kerim okumasını isteyince, Sahabe: 'Kur'an Size inmişken, şimdi Kur'an'ı Size ben mi okuyayım Ya Resulüllah?' demiş.”

dedim.

Erbakan Hocamız

bunun üzerine:

“Efendimiz de: 'Evet, Kur'an Bana inmiştir fakat Ben Kur'an'ı başkasından dinlemeyi de severim!' buyurmuşlardı!”

buyurdular. Bunun üzerine ben Âmene'r-Rasûlü'yü okudum. Ayetler bitince

Erbakan Hocamız:

“Âmene'r-Rasûlü, kul ile Rabbi arasındaki ilişkiyi kurma yolunun anahtarıdır!”

buyurdular. Euzu Besmele çekip kısa kısa bu iki ayeti okumaya başladılar.

□ **Amene'r-Rasûlü bi mâ ünzile ileyhi min Rabbihi vel mü'mininun: “Peygamberler ve mü'minler kendisine indirilene iman ettiler.” Allah, onların imanlarının sıhhati ve sadakatleri üzerine şahittir. Bu ayeti ve devamını, Miraç gecesi Efendimiz bizzat Rabbimizden işitmişlerdir.**

□ **Küllün âmene billahi ve melâiketihî ve kütübihî ve Rusulih: “Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına, Peygamberlerine iman etti.”**

□ **Lâ nuferrigü beyne ehadin min Rusulih: “Resullerden hiçbirinin arasını ayırmayız. Resullerden hiçbirini, Yahudiler ve Hristiyanlar gibi, işimize gelene sahip çıkıp, işimize gelmeyi dışlamayız, hepsine inanırız.”**

□ **Ve gâlû semi'nâ ve eta'nâ:** *“Dediler ki, işittik ve itaat ettik. Sana icabet ettik, emrine itaat ettik.”*

□ **Ğufrâneke Rabbena:** *“Ey Rabbimiz, bizi bağışla, bize merhamet et.”*

□ **Ve ileykel masîr:** *“Dönüş ancak Sanadır. Dünya ve ahiret işlerinin tamamı Sana dönecektir.”*

Bu bölüm: Mü'minlerin iki dünyada da bütün işlerinin sahibinin yalnızca Allah olduğunu ve her şeyin O'na döneceğini ikrardır. Rivayet edilir ki, bu ayetler geldiği vakit Cibril, Efendimize: *“Muhakkak ki Rabbin, Senin ve ümmetinin üzerine övgü yaptı. Bu satırları okudukça iste! İstedığın Sana ve ümmetine verilecektir.”* dedi. Efendimiz: *“Allah'ın bize (her konuda hakkı ve hayrı) öğretmesini ve mağfiret etmesini isteriz”* buyurdular.

□ **La yükellifullahü nefsen illa vüs'aha:** *“Allah kimseye gücü ve takatinin üzerinde bir şey teklif etmez.”* Vüsu': *İnsanın gücünün yettiği, zorlanıp meşakkat çekmediği şeydir, yani kolayına gelen ile yükümlü tutar demektir. Gayretini ve takatini aşan ile sorumlu tutmaz. Burada, evvelki ümmetlere ağır gelen yüklerin ve çetin hükümlerin kaldırıldığı haber verilir.*

□ **Leha ma kesebet ve aleyha mektesebet:** *“Herkesin kazandığı iyilik kendi lehine, kötülük ise kendi aleyhinedir. Hayırdan kazanmış olduğu şeyin sevabı lehinedir. Şerden kazanmış olduğu şeyin cezası da kendinedir.”*

□ **Rabbena la tüahizna in nesina ev ahta'na:** *“Ey Rabbimiz! Unutur veya yanılırsak bizi sorumlu tutma! Unutmak ve hata etmekten dolayı ileri veya geri kalmak sebebiyle bizi muahaze etme; bizi affet!”*

□ **Rabbena ve la tahmil aleyna isran:** *“Ey Rabbimiz; bizim üzerimize ağır yük yükleme! Ağır olduğu için onu kaldırmaya güç yetirememekten korkarız!”*

□ **Kemâ hameltehu allelezine min gablina: “Bizden evvelkilere yüklediğin gibi; Yahudi ve Hristiyanlara yüklenen meşakkatli hükümler gibi...” Hani onlar, tövbelerinin kabulü için kendilerini öldürüyor, ganimet mallarını yakıyor, necasetli ve kötülük-zulümle kirli uzuvlarını kesip atıyorlardı...**

□ **Rabbena ve la tühammilna mâ lâ tâkate lena bih: “Rabbimiz, bizim üzerimize gücümüzün yetmeyeceği şeyler yükleme!” Bizden evvelkilere inen azap gibilerini bize indirme! Çünkü Peygamberleri onlara yüklenen ağır hükümlerin kaldırılmasını istemişti. Bu bölümle onlardan kaldırılan ağır hükümlerin bizden de kaldırılması istenir.**

□ **Va’fu anna: “Bizi affet! Günahlarımızın üzerini çiz! Günahlarımızı sil!”**

□ **Vağfir lena: “Bize merhamet et! Bize ihsan et! Bize ikram et!”**

□ **Verhamna: “Bize merhamet et! Ayıplarımızı, bilinmeyen gizli günahlarımızı ört, gizle! Mahşer yerinde, herkesin içinde bizi rezil etme!”**

□ **Ente Mevlânâ: “Sen bizim Mevlâ’mızısın!”**

□ **Fensurna, alel gavmil kâfirin: “Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et! Onların şerlerini bizden uzaklaştır. Bize yardım et.” Zira Efendiye ve Mevlâ’mız olan Rabbimize, kullarına yardım etmesi, düşmanlarından onları kurtarması yakışıır.**

Ya Rabbi! Sen en iyi bilensin ki; kâfirlere karşı en gerekli ve gerçek yardım ancak ezici bir zafer ve büyük bir fetihle olur!

Şimdi gelelim kısa kısa öğrendiğimiz bu iki ayetin açılımına: Artık öğrendin değil mi? Önce bu ayetlerin hikâyesi nedir? Bu ayetler bize ne katar, bizden ne çıkarır? Onlara bir

bakalım. Bakalım ki, ayetler beynimize birer çivi misali çakılsın ve bir daha çıkmassın.

“İçinizdekileri açıklasanız da, gizleseniz de Allah sizi onunla hesaba çeker ve dilediğini başışlar, dilediğine azap eder!” Bakara Suresi: 284’üncü Ayeti nazil olunca Sahabeler şaşkına döner, irkilirler. Başını öne eğen, soluğu Efendimiz yanında alır. “İnsan içinden geçenlerden de mi hesaba çekilecek? O zaman bizim halimiz ne olur? Gece veya gündüz kötü düşüncelere dalsak, birine kötü bir şey yapmayı hayal etsek veya yoldan geçen birisi için kötü bir şey düşünsek ama bunları faaliyete geçirmesek dahi, Allah bizi bunlardan da hesaba çekecek mi? Yakamızdan tutup bunların hesabını bizden soracak mı? Bu bizim için hiç kolay bir şey olmasa gerek!” diye içlerinden geçirdiler. Onların her halinden anlayan Efendimiz yine durumlarını sezmiş ve ne diyeceklerini bilmişti. Yine de sıkıntılarını kendi dilleriyle söylemelerini istedi ve Sahabelere: “Neden geldiniz?” diye soruvermişti. Sahabeler bir süre cevap vermeye cesaret edemediler. Epey sonra içlerinden birisi söz aldı: “Ya Resulüallah! Şimdiye kadar pek çok yükü kaldıran bu cemaat, namaz emri geldiğinde sabahlara kadar sadakatlerini gösterip namaz kılmış, cihat ibadeti emredildiğinde malıyla ve canıyla cihat etmiş; sadakatlerini göstermiştir. Fakat bu ayet bize çok ağır gelip belimizi bükmüş durumdadır. Eğer insan içindeki düşüncelerinden bile hesaba çekilecekse bunun tahammülü, bu hesaptan temiz çıkmanın olasılığı çok az olmaz mı?” dedi. Efendimiz çok üzüldüler. Mübarek kaşları çatıldı, mübarek gözlerinden yaşlar damladı ve şöyle buyurdular: “Yani sizler de, sizden önceki Yahudi ve Hristiyanlar gibi ‘Dinledik ama itaat etmiyoruz’ mu diyorsunuz? Hayır; öyle demeyin, şöyle deyin. ‘İştittik ve itaat ettik! Ey Rabbimiz, affını dileriz, dönüş ancak sanadır!’” Oradaki tüm Sahabeler hatalarını anladılar. Gözyaşları içinde, hep bir ağızdan: “Semi’na ve eta’na” demeye başladılar. “Ne emredersen biz hazırız! İlahımızı kesecek, ağır imtihanlarla sınısan da biz varız. Ne emredersen yaparız! Semi’na ve eta’na! Ne yasakladıysan onlardan da yine Senin yardımınla kaçarız!” dediler. Efendimiz çok memnun oldular. Rabbimiz meleklerine: “Onlara kaldırmaları zor ve güç bir yük yükledim. Yine de ‘İştittik ve itaat ettik’ dediler. Ben de onları affettim!” buyurdular. Ardından, zaten zor günler geçiren Efendimize Rabbimiz Miraç’ta, vasıtasız Bizzat Kendi seslenişiyile Âmene’r-Rasûlü diye bildiğimiz iki ayeti vahiy buyurdular. Evet, Âmene’r-Rasûlü, yükü hafifletmek için indirilmiştir. O halde, o anda Efendimizin ve Sahabenin yüklerini hafifleten bu iki ayet, kıyamete kadar okuyan bütün insanlığın yükünü hafifletecektir. Daha evvel bir rüyada söylemiştik, “Efendimize Miraç gecesi 3 şey hediye edilmişti:

1- 5 vakit namaz ibadeti.

2- “Âmene’r-Rasûlü” ayetleri.

3- Ümmetinden şirk koşmayanlar dışında herkesin affedileceği müjdesi.

O halde bu gece ve bu ayetleri okuyarak tamamlayacağımız her gece, tövbe istiğfar etmeden yatmama ve affolunmadan sabaha ulaşmama gecesidir. Neyle hamle yapacağımızı öğrendik mi? Bize bu gece hediye edilen Âmene'r-Rasûlü ile hamle yapacağız ve zaten affetmek için tövbe etmemizi bekleyen, bunun için sürekli fırsatlar yaratıp lütfeden Rabbimiz bizleri affedecek, yeniden doğmuş gibi tertemiz kılıverecektir! Artık Kur'an'a sarılın, ayetlere sarılın! (Mana ve mesajını Meal-i Kerim'den anlayın!..) Rabbimizin yarattığı sayısız affetme sebebine sarılın; bırakmayın! Unutmayın, Rabbimiz bu iki ayeti cennet hazinelerinden indirdi. Mahlûkatı ve evreni yaratmadan binlerce sene evvel Kendi elleriyle bu Kitabı ve Kitabın içine de bu iki ayeti kaydetti. Hanginiz bu ayetleri yatsıdan sonra okur, anlar ve gereğini yaparsa, bu iki ayet ona gecenin devamını ibadetle geçirmiş sevabına eriştirecektir. Bu iki ayeti okumak, geceyi ibadet, vird ve zikirle geçirmek gibidir. Sevap ve fazileti çoktur. O gece olabilecek afetlerden, şeytanın, insanların ve cinlerin şerrinden korur. Rabbimiz, gökleri ve yeri yaratmadan binlerce yıl evvel bir Kitap hazırladı, o Kitapta da iki ayeti yazdı, Bakara Suresini bu iki ayetle kapattı dedik. İşte bu iki ayet bir evde 3 gün okunmazsa, şeytan o eve yerleşir. Âmene'r-Rasûlü d iye adlandırılan ayetler, Bakara Suresinin son iki ayetidir dedik. Sıkça söylüyoruz ki çift dikiş olsun ve unutulmasın! Bu ayetler ilim, hikmet ve zikir yerine geçebilecek güçlü bir duadır. Gelebilecek tüm felaketlerden ve şeytanın şerrinden koruması için okunan bir duadır. Hz. Ömer ve Hz. Ali, ne kadar önemli olduğunu, kâinatın iftihar tablosu Efendimizden işitmişler ve bu iki ayet için; "Akli başında hiçbir insan görmedik ki, Bakara Suresinin son iki ayetini okumadan uyusun!" uyarısında bulunmuşlar ve hayatları boyunca bu iki ayeti okumadan uyumamışlardır. Efendimiz bu iki ayet için buyurmuşlardır ki: "Her kim geceleyin Bakara Suresinden bu iki ayeti okursa, ona yeter. Allah, Bakara Suresini bu iki ayetle tamamladı ki, bunları Bana, Arş'ın altındaki hazineden verdi. Bu iki ayeti öğreniniz, kadınlarınıza ve çocuklarınıza öğretiniz. Çünkü bu ayetler hem salâttır, hem duadır, hem Kur'an'dır!"

Efendimiz buyururlar ki; "Dört şey Arş-ı Azam altındaki hazinelerden indirildi. Bunlar; Fatiha Suresi, Ayet-el Kürsi, Âmene'r-Rasûlü ve Kevser Sureleridir!" Yine Efendimiz buyururlar: "Bana Arş'ın altındaki hazineden, Benden evvel hiçbir Peygambere verilmeyen; Bakara Suresinin son ayetleri (Âmene'r-Rasûlü) verildi!" Yine Efendimiz buyururlar ki: "Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri yaratmadan binlerce yıl evvel bir Kitap hazırladı, o Kitapta da iki ayet yazdı ve Bakara Suresini o iki ayetle tamamladı. Bu ayetler hangi evde okunursa, o eve şeytan yaklaşamaz!" Yine Efendimiz buyururlar ki: "Her kim Ayet-el Kürsi ve Bakara Suresinin son iki ayetini sıkıntılı zamanlarında okursa, Allah ona yardım eder!" Yine Efendimiz buyururlar ki: "Kim bu iki ayeti (Bakara Suresinin son iki ayetini) okur, anlar ve yaşarsa ona ve aile efradına o gün şeytan yaklaşamaz. Çoluk çocuğunda ve malında istemediği bir şeyle karşılaşmaz. Bu ayetler akli başında olmayan bir meczuba okunsa Allah'ın izniyle şifa bulur; akli başına gelir!" Yine Efendimiz buyururlar ki: "Kim uyuyacağı zaman, Bakara Suresinden on ayet okursa, Kur'an'dan

öğrendiklerini ve ezberlediklerini unutmaz. Bu ayetler şunlardır; Bakara Suresinin başından beş ayet, Ayet-el Kürsi ve Âmene'r-Rasûlü!"

Bakara Suresi ilk beş ayetinde; Allah'ın iyi kullarının (müttaki olanların); ğayb âleminde (yani zahiren görmedikleri, ama akli ve vicdani duygularıyla), doğru yolu göstermek üzere gönderilmiş, Kur'an'a ve Kur'an'dan önce gelen kitaplara iman ettikleri, namaz kılıp zekâtı verdikleri, Allah'ın lütfettiği nimetlerden O'nun rızası için harcamalar yaptıkları, bu iman ve güzel ameller sayesinde Allah'ın rızasına uygun bir hayat sürüp, iki cihan saadetine nail oldukları zikredilir. Bunların sonrasında tafsilata geçilmiş, daha önce gelen kitaplar anlatılmış, bunlardan ibret alınarak İslam'ın getirdiği hidayetten sapılmaması istenmiştir. Kıyamete kadar, ilk Müslümanların yolunu izleyecek olanlara bir hayat dersi, kul ile Rabbi arasındaki ilişkiyi kurmanın yolu hakkında bir anahtar verilmiştir. Resul ve çevresindeki mü'minlerin imanlarının ve itaatlerinin Allah tarafından tasdik edilmesi, eşsiz bir iltifat, emsalsiz bir saadet vesilesidir. Bu tasdiki takip eden niyaz (dua ve temenni) talimi ise, kulluk yolundaki iniş çıkışları göstermekte, iyi niyetli kulların istemeden meydana gelen kusurlarını Yüce Allah'ın bağışlayacağına işaret etmekte, Hz. Peygamberin ümmetine gelen, en son ve kâmil dinin başta gelen özelliklerinden biri olan "kolaylık" temel kuralını dile getirmekte, esasen güç olmadığını, çünkü Allah'ın kullarına güçlerini aşan yükümlülükler buyurmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

Allah'ın; kullarını, güçlerini aşan fiillerle ve davranışlarla yükümlü kılmayacağını ifade eden bu ayet, (Bakara Suresi: 286) İslam düşüncesinde ortaya çıkmış bulunan önemli bir tartışmanın çözümüne de ışık tutmaktadır.

"Allah'ın; kullarına, güçlerini aşan bir görevi yüklemesi caiz midir?" sorusu etrafında gelişen bu tartışmada, "Allah'ın kudret ve iradesini sınırlar" korkusu ile "caizdir" diyenlere karşı, Allah'ın hikmetine, adaletine, imtihan ve iradesine, dini, ahlâki, hukuki değerlerin, mükâfat ve cezaların makul bir temele oturması gereğine ağırlık verenlerin savunduğu "caiz değildir, zira Hekim (hikmetli ve adaletli) olan Allah böyle bir yükümlülük getirmez" diyenleri de bu ayet teyit eder.

Allah'ın kader ve fiillerinde, kulların kendi rollerinin de bulunduğunu ifade eden "lehinde olanı kendi kazandığıdır" ifadesi, 'kaza ve kader, irade, kudret, kesb konularında asırlar boyu süren ve mezheplerin (ekollerin) oluşmasına temel teşkil eden bir tartışmaya açıklık getirmektedir.

“İnsanların ortaya koydukları fiillerde ve davranışlarda, kendilerine mahsus irade ve kudreti yoktur diyen Cebriye ekolü...” (Ki yanlıştır ve şaşmaktır!)

“Bu fiiller ve davranışlar, Allah'tan bağımsız olarak insanın kendi irade ve kudretinin eseridir, fiili yoktan var ve icad eden kuldur” diyen Mu'tezile ekolü... (Ki yanlıgıdır ve sapmadır!)

“Kulun fiili meydana gelirken, Allah'ın irade ve kudreti yanında, kulun da etkisi vardır” diyen Eş'ari ekolü...

Ve bütün bu ekollerin karşısında yer alan Maturidi ekolü de, diğer deliller yanında bu ayetten ışık ve güç almaktadır. Bu son ve en uygun ekole göre, Allah kullarına cüz'i irade ve kısmi kudret vermiştir. Elbette bu irade ve kudret de Allah'ın yaratması iledir. Kullar, iradesini hem hayır hem de şer için kullanabilir, sorumluluk kendisine aittir, ama yaratma ve takdir buyurma niteliklidir!” “külli

İnsanlar tarafından, külli irade ve kudretin kapsamındaki hayır ve şerden birine yönelmek ise “cüz'i niteliklidir!” Yani; cüz'i kudret, cüz'i iradedir. Buna kesinleşmiş ve fiile yönelmiş azim (azmi musammem) ve kesb de denir. Kesb; fiilin aslını (yok iken var olmasını, yaratılmasını) değil, vasfını (hayır ve şer olmasını) etkiler. İşte beşeri sorumluluk da bu kesb'e dayanır. Ayette açıklandığı gibi, kulun

fiillerinde etkisini açıkça ifade eden kelime, Türkçesi

“elde etmek”

demek olan

“kesb”

dir.

Eskilerden sıkça tekrarlanan "Kul kâsibtir, Allah Halık'tır!" veya "Kul kesbeder, Allah halkeder!" cümlesi bu gerçeğin vecizeleşmiş şeklidir.

O halde Muhammed ümmetinin unutmaya ve yanılma sebebiyle meydana gelen ve gelecek olan kusurlarının Allah tarafından bağışlanacağı müjdesi verilip, yapılan duaların da kabul edileceği belgelenmiştir.

Hristiyanlıkta, ameli geçerliliği olan Eski Ahit'te yeme, içme, temizlenme gibi konularda oldukça sert kurallar vardır.

Ağır yasaklama ve sınırlamalar bulunmaktadır. İslam'ın ümmete getirdiği yükümlülükler ise fitrata uygun kurallardır.

Bunlar insanların zorlanmadan, hatta kolaylıkla yapabilecekleri sorumluluklardır. Şahsi ve özel durumlar sebebiyle zorluklar baş gösterirse, bu sefer devreye ruhsatlar

sokulmaktadır.

Öyleyse, bütün insanların, aslında temel nitelikleri sıralanmış bulunan kolaylık ve ferahlık dini İslam'a akın akın girmeleri gerekmez mi?

Evet, mü'min olarak aklımız böyle düşünür, gönlümüz böyle ister ve bekler, fakat Allah'ın imtihan için kullarına verdiği akıl, irade, nefis; eğer şehvani heves ve hesaplara kapılırsa... Yine bu maksatla insanlara musallat olan şeytanın peşine takılırsa, hayvanlardan da aşağı durumlara kayılmaktadır...

Bir önceki surede bu mel'unu iyice öğrendik, tanıdık. Öğrenmenizden çok da rahatsız oldu. Aman dikkat edin! Milyarlarca Müslümanın doğru yoldan sapması için yine hayatlarının tam ortasına, yol üzerine oturdu. Engeller, tuzaklar kurdu. Mü'minlerin beklentisinin aksine, insanların hakkıyla şükredenini, küfür ve nankörlük edenlerden daha az koydu. Tüm bunlar sonrasında sizler, her zamankinden daha çok Allah'ın yardımına sığınmak zorundasınız! Hayatınızın her anında "Sen bizim Mevlâ'mızsın; inkârcılara karşı bize yardım et" demek zorundasınız. Oysa hayatınızın birçok anında maalesef, "off" diyorsunuz! "Off, böyle emir mi olur? Off, yine mi sıkıntı? Off, yine mi hastalık? Off, niye bu dert? Niye? Niye? Off! Off!"

Şimdi bu iki ayetle öğrendiniz ki; O (Rabbimiz), kimseye gücünün yetmeyeceğini yüklemez! Şayet Rabbinin, sadece gücünün yeteceği kadarla yükümlü kılacağını bilseydin, "Off, yine mi, niye?" demezdin. Artık öğrendin! Şimdi Peygamberlerin yaşadığı zorlukları hatırlayıver. Onların ve Ashabının yaşadığı zorlukların zerresini yaşamamışken bu asilik niye? Onlar, başlarına gelen sıkıntıları başarıyla geçtiler. Neyle ve nasıl? Sabırla, tefekkürle, tevekkülle, şükürle! Evet, onlar başlarına gelen musibetlere sabır ve şükrettiler, musibetleri bertaraf etmek için azami çaba gösterdiler. Her an hayrın da, şerrin de Allah'tan geldiğini akıllarında tuttular, bildiler. Siz de bilin ve öğrenin; artık of yok af var! Unutmayın, af dediğiniz, dua ettiğiniz ve şükrettiğiniz kadar varsınız! Ya Rabbi, kardeşlerimi affet! Ya Rabbi, kardeşlerimi mağfiret et! Kardeşlerime ikram et! Kardeşlerimin günahlarının üzerini çiz! Kardeşlerimin gizli hallerini ört! Kardeşlerimi mahşer günü herkesin içinde rezil etme! Kardeşlerime ihsan et! Kâfirler topluluğuna, onların hile, tuzak ve oyunlarına karşı kardeşlerime yardım et! Sen Efendimizsin, Sahibimizsin. Yüce Efendimize ise, biz aciz ve asi kullarına yardım etmek yakışır. Ve; "Ya Rabbi Sen iyi bilirsin ki, kâfirlere karşı mü'min, müstakim ve mücahit kullarına yardım, ancak ezici bir zafer ve Feth-i Mübin ile olur! (Bizleri Siyonist zalim güçlerle ve işbirlikçi hainlerle mücadelemizde başarılı kıl!..) Âmin!" buyurdular. O esnada uyandım.

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN

22 Nisan 2020

{mp3}amenerrasulu{/mp3}